

WSPOMNIENIE

Nie prosz mnie synu, bo mi cięzko gadać,
Aby tak często wszystko opowiadać.
Pojeżdż do Kraju i Ojczyzny - Matki,
Będą Cię witać polnych kwiatów płatki.

Zaśpiewa dla Ciebie w obłokach ptaszyna,
Zapachem powita sucha koniczyna.
A wodą co w studni czystą jak kryształki,
Umyjesz swe lica, witając poranki.

Nabierzesz tej wody pełne wiaderczko,
Zaniesiesz do domu wążiutką ścieżeczką.
I poczujesz zapach świeżego chleba,
Co więcej do szczęścia teraz Ci potrzeba?

Widzę w Twoim oku łza się zakręciła,
Naprawdę ją kochasz, Polska nasza miła.
Emigranta serce rozdarte na dwoje,
Dwie Ojczyzny kocha zawsze tak jak swoje.